

## Αουφ βίντερζεν Καρντάς

**B**ρέθηκε μόνη της στην αίθουσα των αφίξεων. Δεν την περίμενε κανείς. Κακή συνεννόηση. Εξάλλου δεν είχε παρά ελάχιστους φίλους εδώ. Η λύση της S-Bahn\* δεν φάνταζε ιδιαίτερα ελκυστική με όλες αυτές τις βαλίτσες... Ένας επιπλέον λόγος για να ενισχυθεί η δυσθυμία\* της. Και το γεγονός ότι ο ουρανός της Φρανκφούρτης της φάνηκε αναπάντεχα ανοιξιάτικος, βαθυκύανος και φιλικός, καθώς πρόβαλε ανάμεσα στα κτίρια του αεροδρομίου και στ' αντικρινά ξενοδοχεία, δεν τη βοηθούσε και πολύ ν' ανακτήσει το κέφι της. Νωπή γαρ η ανάμνηση μιας ερωτικής, εαρινής Θεσσαλονίκης... Κατευθύνθηκε ανόρεχτα προς το σταθμό των ταξί.

Ο ταξιτζής, μεσόκοπος, μελαχρινός, μουστακαλής ήταν προφανέστατα Südländer\*. Το πολυποίκιλο χαλάκι μέσα στο ταξί μαρτυρούσε μάλιστα Ανατολή. Τη ρώτησε από πού έρχεται, από πού είναι. Η ερώτηση που κάνουν στα αεροδρόμια, η ερώτηση που κάνουν οι ταξιτζήδες, απόπειρα να διανθίσουν τη μονοτονία της δουλειάς, ερώτηση που κάνουν κι οι ξένοι μεταξύ τους στα ξένα. Αυτός ήταν Τούρκος. Μεμέτ, τον λένε. Κι αυτή δε φαινόταν βέβαια Κεντροευρωπαϊά!

— Γείτονες είμαστε, του απάντησε. Είναι κι αυτός ένας τρόπος για να δηλώσει κανείς την Ελλάδα, σκέφτηκε μετά.

Φάνηκε να ενθαρρύνεται απ' την απάντηση. Τη ρώτησε αν ήταν χρόνια στη Γερμανία. Όχι, λίγα, ελάχιστα, του λέει, και δε θα μείνει, προσωρινή είναι εδώ... Η νωπή ανάμνηση, η εαρινή... Αυτός είναι πολλά. Είκοσι και ... Κι έχει χρόνια να πάει στο χωριό, εκεί στη Θράκη.

— Είναι κοντά στην Κωνσταντινούπολη; Το τόνισε ιδιαίτερα το Konstantinopel. Κάποιοι ίσως και να της προσήπταν τη μομφή ενός «υφέρποντος εθνικισμού\*». Ωστόσο ο Μεμέτ της απάντησε με τη μεγαλύτερη φυσικότητα πως το χωριό του δεν απέχει παρά 50 χιλιόμετρα από την Istanbul. Και ξέρει και μερικές ελληνικές λέξεις: «γεια σου», «γαμώ το». Είχε έναν Έλληνα Kollega\*.

Κι εκείνη ξέρει κάποιες λέξεις τούρκικες: μπιλίγιουρουμ, κονουσουόγιουρουμ, σεβίγιουρουμ – κατανώ, μιλάω, αγαπώ. Μερ χαμπάρ;... Και προσθέτει πως κι εμείς οι Έλληνες λέμε «Τί χαμπάρια;» Το καταλαβαίνει, μα του το μεταφράζει και στα Γερμανικά. Σημαίνει Wie geht's oder so was ähnliches. Και πώς ξέρει αυτές τις λέξεις;

\* S-Bahn: ηλεκτροκίνητος σιδηρόδρομος

\* δυσθυμία: ακεφιά, κακή ψυχική διάθεση

\* Südländer: ο κάτοικος των νοτίων χωρών

\* υφέρπων εθνικισμός: ο εθνικισμός που δεν γίνεται άμεσα αντιληπτός

\* Kollega: συνάδελφος

Α, τίποτα, ένα πρόσκαιρο ενδιαφέρον, μια ημιτελής προσπάθεια. Ήταν η γιαγιά απ' την Σμύρνη, αλλά δεν ήξερε Τούρκικα, στη Σμύρνη, μιλούσαν Ελληνικά...

— Σμύρνη;

— Σμύρνη, του λέει. Ιζμίρ. Αυτή η πόλη που εσείς λέτε Izmir. Ναι, η γιαγιά ήταν απ' το Izmir. (Σμύρνη, Izmir,... Οι μνήμες, αυτές της γιαγιάς, είχε άραγε σημασία; Συμβιβάστηκε στο Izmir – υπαναχώρηση απ' τον υπέρποντα εθνικισμό; - εξάλλου αυτή είναι η επίσημη ονομασία, αυτή που βρίσκει κανείς στους χάρτες, και οι μνήμες και τα τοιαύτα πολύ λίγο αφορούν τις διεθνείς σχέσεις. Και στις προσφορές των τουριστικών γραφείων περί Izmir ο λόγος. Και τα κατεχόμενα Nord Zypern έτσι απλά, χωρίς περαιτέρω επεξηγήσεις... Σμύρνη δεν υφίσταται πλέον, ήδη από το '22. Izmir λοιπόν;)

Κι ο Μεμέτ χαίρεται πολύ που η γιαγιά des Fräuleins\* είναι από τη Smirna, για φαντάσου, τη λέει Smirna. Κι αυτός τους αγαπάει τους Έλληνες. Και φταίνε «αυτοί εκεί πάνω» κι όχι εμείς. Κι αυτός ο Kollega ήταν καλός φίλος. Γιατί είμαστε warmes Blut\* ενώ αυτοί... αυτοί εδώ είναι kaltes Blut\* και δεν του αρέσουν. Κι από πάνω δεν οδηγούν και καλά. Αν ήταν να οδηγήσουν στους δικούς μας δρόμους, εκεί στην Ανατολή, immer Unfall\*. Ταξιτζής είναι αυτός, ξέρει! Το «τεκμήριο αρμοδιότητας», σκέφτεται εκείνη χαμογελώντας, και γνέφει καταφατικά, καθώς μάλιστα φαντάζεται αυτές τις αυθάδικες Mercedes ν' αγκομαχούν σε κάποιους ελληνικούς δρόμους.

Κι ενώ φτάνουν, της συστήνει να προσέχει τις νύχτες. Πατέρας είναι κι αυτός. Και της πιάσας, ξέρει! Nicht Hauptbahnhof\*, μία κοπέλα μόνη. Και να γράφει συχνά στη μάνα της, γιατί οι μάνες ανησυχούν. Πατέρας είναι κι αυτός...

Τη βοηθάει να πάει τις βαλίτσες της ως την πόρτα. Κι ενώ τον πληρώνει, είχε την έμπνευση να του πει δίκην αποχαιρετισμού «Auf Wiedersehen\* καρντάς\*». Έλαμψε το χαμόγελο στο πρόσωπό του, πήγε να την αγκαλιάσει, τραβήχτηκε αμέσως, μόνο Danke\* ψέλλισε και φεύγοντας, με μία κίνηση αμηχανίας, της επιστρέφει κέρασμα, φοιτήτρια είναι, 10 DM\* απ' αυτά που του 'χε δώσει για τη διαδρομή.

Κέρασμα.

Μπιλίγιουρουμ, κονουσουγιουρουμ, σεβίγιουρουμ... καρντάς.

## Λίλιαν Μήτρου (Γερμανία)

\* Fräulein: η δεσποινίς  
\* warmes Blut: θερμός  
\* kaltes Blut: ψυχρός  
\* Unfall: ατύχημα

\* nicht Hauptbahnhof: να μην περνάς από τον κεντρικό σταθμό  
\* auf Wiedersehen: θα τα ξαναπούμε, τα λέμε  
\* καρντάς: (τουρκ.) αδελφικός φίλος  
\* danke: ευχαριστώ  
\* DM: νόμισμα γερμανικό μάρκο

